

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

ML

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 22.5.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/13/EU⁽¹⁾ (jäljempänä direktiivi 2012/13/EU) 4 artiklan, direktiivin 2012/13/EU 8 artiklan 2 kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artiklassa vahvistetun vapautta ja turvallisuutta koskevan oikeuden, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 artiklan 2 kohdassa vahvistetun puolueetonta puolustusta koskevan oikeuden sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistetun puolueetonta oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden mukaista se, etteivät kansalliset viranomaiset anna pidätetylle henkilölle hänen vapaudenmenetyksensä kuluessa kirjallisesti kaikkia (täydellisiä) direktiivin 2012/13/EU 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja (erityisesti tietoa oikeudesta tutustua asiaan liittyvään aineistoon) eivätkä salli riitauttaa tätä tietojen antamatta jättämistä direktiivin 2012/13/EU 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti? Jos kysymykseen vastataan kieltävästi, vaikuttaako tällainen Euroopan unionin oikeuden rikkominen missä tahansa rikosoikeudellisen menettelyn vaiheessa henkilökohtaisen vapauden menetyksen lainmukaisuuteen pidätyksen ja tutkintavankeuden aikana, ja tutkintavankeuden jatkamisen lainmukaisuuteen, kun otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artikla sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 5 artiklan 1 kappaleen c alakohta? Onko edellä oleviin kysymyksiin vastattaessa merkitystä sillä, että pidätettyä henkilöä syytetään vakavasta rikoksesta, josta on kansallisessa lainsäädännössä säädetty vähintään 15 vuoden vankeusrangaistus?
- 2) Onko Slovakian rikoslain 172 §:n 3 momentin kaltainen kansallinen säännös, jossa laitton huumausainekauppa säädetään rangaistavaksi ja jonka mukaan tuomioistuin ei voi määrätä kestoltaan viittätoista vuotta lyhyempää vankeusrangaistusta eikä siten voi ottaa huomioon rangaistusten yksilökohtaisuuden periaatetta, yhdenmukainen laittoman huumausainekaupan rikostunnusmerkistöjä ja seuraamuksia koskevien vähimmäissääntöjen vahvistamisesta 25.10.2004 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2004/757/YOS⁽²⁾ 4 artiklan, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklassa tarkoitettun vilpittömän yhteistyön periaatteen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 82 ja 83 artiklan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistetun puolueetonta oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdassa vahvistetun rangaistusten oikeasuhtaisuuden periaatteen sekä suhteellisuutta, yhdenmukaisuutta, tehokkuutta ja unionin oikeuden ensisijaisuutta koskevien periaatteiden kanssa? Onko edellä esitettyyn kysymykseen vastattaessa merkitystä sillä, ettei laitonta huumausainekauppaa ole harjoittanut unionin oikeudessa tarkoitettu rikollisjärjestö? Onko järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta 24.10.2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/841/YOS⁽³⁾ 1 artiklassa tarkoitettulla rikollisjärjestön käsitteellä unionin oikeuden yhdenmukaisen soveltamisen edellytyksiä koskevan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella itsenäinen olottuvuus?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 142, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2004, L 335, s. 8.

⁽³⁾ EUVL 2008, L 300, s. 42.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt
4.9.2017 – Milan Božičević Ježovnikv. Republika Slovenija**

(Asia C-528/17)

(2017/C 374/29)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Milan Božičević Ježovnik

Vastaaja: Republika Slovenija

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko maahantuojaja (ilmoittaja), joka pyytää maahantuontihetkellä vapautusta arvonlisäveron maksamisesta (maahantuonti säännösten 42 mukaan), koska tavarat on tarkoitettu luovutettaviksi toiseen jäsenvaltioon, vastuussa arvonlisäveron maksamisesta (jos myöhemmin todetaan, että vapautuksen välttämättömät edellytykset eivät täyty) samalla tavoin kuin se on vastuussa tullivelan maksamisesta?
- 2) Jos tähän vastataan kieltävästi, onko maahantuojan (ilmoittajan) vastuu samanlainen kuin verovelvollisen vastuu, kun tämä suorittaa verosta vapautettujen tavaroiden yhteisönsisäisen luovutuksen arvonlisäverodirektiivin 138 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla?
- 3) Onko viimeksi mainitussa tapauksessa maahantuojan (ilmoittajan) subjektiivista aikomusta käyttää väärin arvonlisäverojärjestelmää arvioitava eri tavalla siinä tapauksessa, että kyseessä on arvonlisäverodirektiivin 138 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tavaroiden yhteisönsisäinen luovutus? Onko tällaisen arvioinnin oltava sallivampi sillä perusteella, että tullisäännöstyössä 42 arvonlisäverosta vapautumiselle on saatava ennakolta tulliviranomaisen hyväksyminen, vai onko sen oltava tiukempi, koska kyseessä ovat liiketoimet, jotka liittyvät kolmansista maista peräisin olevien tavaroiden ensimmäiseen saapumiseen Euroopan unionin sisämarkkinoille?

Valitus, jonka Mykola Yanovych Azarov on tehnyt 7.9.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-215/15, Azarov v. neuvosto, 7.7.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-530/17 P)

(2017/C 374/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Mykola Yanovych Azarov (edustajat: A. Egger ja G. Lansky, Rechtsanwälte)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

1. kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-215/15 7.7.2017 antaman tuomion
2. ratkaisee oikeusriidan lopullisesti ja kumoaa Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 5.3.2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/364⁽¹⁾ sekä Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 5.3.2015 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2015/357⁽²⁾ valittajaa koskevilta osin ja velvoittaa neuvoston maksamaan asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
3. tai toissijaisesti 2 kohdassa vaadittuun nähden palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta asia ratkaistaan unionin tuomioistuimen tuomiossa esitetyn oikeudellisen arvion mukaisesti, ja määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa seuraaviin valitusperusteisiin:

- 1) Unionin yleinen tuomioistuin rikkoi SEUT 296 artiklaa ja perusoikeuskirjan 41 artiklaa, kun se katsoi, ettei neuvosto tehnyt rajoittavista toimenpiteistä päättäessään oikeudellista virhettä. Neuvosto ei esittänyt riittävän täsmällisiä ja konkreettisia perusteluita.
- 2) Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, ettei neuvosto loukannut perusoikeuksia. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se arvioi toimenpiteiden vaikutuksia omistusoikeuteen ja yrittämisvapauteen. Se teki oikeudellisen virheen erityisesti, kun se arvioi toimenpiteiden olevan asianmukaisia ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin teki menettelyvirheitä ja loukkasi menettelyllisiä oikeuksia.